

Janko Jesenský – Koniec lásky

Úloha na tvorivé písanie

- V novele Koniec lásky sa na Elenu pozeráme iba očami jej *odľúbeného* gavaliera Miloša, cez jeho vnútorný monológ. Nedozvedáme sa, aká Elena naozaj bola. Mohlo by byť zaujímavé vymyslieť si krátky vnútorný monológ Eleny a načrtnúť tak vlastnú koncepciu tejto postavy.

„Pán Krátky, pán Krátky! Počkajte!“ zakričala Elena za Milošom. „To sa práve vás týka a mňa!“ Miloš negalantne staval sa, akoby nepočul, a priblížil sa k mladým ľuďom, ktorí v kútiku salóna stojac, fajčili a zhovárali sa. „Prečo mi to robí?“ zamrmlala si Elena a ponorila sa do prúdu myšlienok. „Myslí si, že neviem, že ma už nemá tak rád ako kedysi? Mohol by sa o to aspoň pokúsiť... Ja stále verím, že sa všetko na dobré obráti. No čo mám ešte spraviť? Čím ho môžem ešte zaujať?“ Elena vrhla svoj pohľad na Miloša a zúfalo si vzdychla. V tom jej hlavou preletelo: „Ešte som ťa nestratila a ani to nedovolím!“

(Simona Demjaničová, 2. C, 2009/10)

Zlatý fond denníka SME